

Yeniden sizlere yazıyor olmanın verdiği keyifle herkeslere kucak dolusu sevgiler... Bu hafta köşemde, giriş olarak benim için eski bir anımı sizlerle paylaşarak konuya girmek istiyorum. 1987 yılında bundan 4 ay önce boşalttığımız eski evimize göçmüştük. 2 göz odası bulunan evden bir apartman dairesine geçmek bizi inanılmaz mutlu etmişti. Çeşmesinden sıcak su akan, balkonu bahçesi olan bir sürü odalı bir apartman dairesi... Gerçi Allah yokluğunu göstermesin, iki odalı da olsa bizim evimizdi.

Göçtüğümüz ev; eski Salı pazarı ile yeni Salı pazarının arasında hoş bir sokakta idi. Yanlış bilmiyorsam şehir içi minibüs seferleride 1987 yılında hizmete girdi. Anneannemin evi bize bir hayli uzak olduğundan zaman zaman çoğumuzun belediye arabası diye adlandırdığı Ödemiş Belediyesi denetimli özel halk minibüsleriyle bize gelirdi. O yıllarda ilkokul 3. sınıf öğrencisi olmam ve maalesef bilgisayar çağının çocuklarından olmamam nedeniyle öyle her bir şeyi çabuk anlayıp kavrayan bir yapıda değildim. Anneannem bize geldiğinde, annem tarafından yöneltilen; "ne ile geldin?" sorusuna hep "hat arabasıyla" cevabını verirdi. Bense büyük bir ihtimalle at arabası olan bir tanıdığımızın olması, küçük bir ihtimalle de yanlış anlama nedeniyle hep o cevabı "at arabasıyla geldim" olarak algıladım. Uzun senelerde anneannemin bize hep at arabasıyla geldiğini öğrenerek büyümüştüm. Ta ki ata binmeyi seven birisi olarak anneanneme "hep seni mi buluyor bu at arabası, her seferinde bize at arabasıyla geliyorsun? sorusunu soruncaya kadar...

Bugün bu yaşanmışlık aklıma geldiğinde yüzümde sadece ufak bir tebessüm beliriyor. Ödemiş'li minibüsçünün çilesine ve tabii Ödemişlinin minibüs çilesine böyle bir anımla başlamak istedim. Her geçen gün büyüyen şehrimizdeki şehir içi hatlarda artık büyük toplu taşıma araçlarının da faaliyete girmesi gerektiği kanaatindeyim. Geçtiğimiz bayram arifesinde evimize bir servis sehпасı almıştım. Çarşı ile evimizin arasının bir hayli uzak olmasına rağmen o minibüste yolculuk yapan insanlara rahatsızlık vermemek için tahmini 40 kilo ağırlığındaki servis sehпасını elime alıp yaya olarak taşıdım. Bu olayı bir sevdiğimle konuşurken o da bana sen öyle düşünmüşsün ama çok insan bebek arabasını vs... bir çok eşyasını o küçücük minibüslere katıp yolculuk yapıyor cevabını verdi. Şimdi elinde çocuk arabası bir bayan durmuş minibüs bekliyor. Minibüsçü onu almasın mı? Alsın tabii ki ama zaten küçücük araba bir de iş yük taşımaya girdiği vakit o yolculuk işkence oluyor. Kimsenin ekmeğinde gözüm yok. Allah minibüs şoförlerine daha çok iş ve daha çok kazanç versin ama ben şahsen artık bu araçların ihtiyacı karşılamadığı kanaatindeyim. Şimdi bu talep zannetmeyin ki Mustafa elinde servis sehпасı taşıdı diye. Giriş olarak anlattığım anım neredeyse gerçek oluyor. Bir çok minibüs dökülüyor. Boyası düzgün değil, iç döşemesi düzgün değil vs... Tabiri caizse hali hazırda kullanılmakta olan ve bir at arabasını andıran araçlar var. Acaba Ödemiş Belediyesi bu minibüslerin neresini denetliyor? Hoş gerçi ama sayın Belediye Başkanımıza internet aracılığı ile yapılan isteklerin, şikayetlerin ve önerilerin ne kadar dikkate alındığı sorusunu içeren yazıma halen bir yanıt

alamadım. Ben yine yazayım da varsın kendisi yanıtlamasın ki zaten yanıtlamak zorunda da değil... Nede olsa bu gazete Balıkesir'in sesi gazetesi (!) Bu gerçeği unutmayalım ki güzel bir Ödemiş profili oluşturmak isteniyorsa bu alanda acil olarak bir proje hazırlanmalıdır. Hoşça kalın.

Mustafa Ali FIRTINA

(Ödemiş Üç Eylül Gazetesi'nin 04.02.2005 tarihli sayısında yayınlanmıştır.)